Generalitat de Catalunya
Departament d'Educació i Formació Professional

CATALÀ

C2 0190RD

CERTIFICAT DE NIVELL C2

LLEGIU ATENTAMENT AQUESTES INSTRUCCIONS

Aquest quadernet conté les proves de:

Comprensió escrita	60 minuts
Comprensió oral	35 minuts
Mediació escrita	40 minuts
Durada total aproximada	**135 minuts**

En acabar aquest quadernet, hi haurà un descans de 30 minuts i, a continuació, s'administrarà la prova d'Expressió i interacció escrita. S'assignarà dia i hora per a les proves d'Expressió i interacció oral i Mediació oral.

Important

- Contesteu al **Full de respostes**, no en aquest **quadernet**.
- Les anotacions que feu en aquest quadernet no es tindran en compte.
- Al final de la prova, heu de lliurar el **Full de respostes**, amb totes les dades, i aquest **quadernet**.

C2

Material propietat del Departament d'Educació de la Generalitat de Catalunya. Ús restringit a les proves de certificació d'EOI

Tasca 1

Llegiu el text i relacioneu, al full de respostes, les frases de la llista següent amb els buits del text, com a l'exemple.

Exemple:
0. A

Entrevista a Eduard Punset, autor d'*El viatge a l'amor*

Eduard Punset (Barcelona,1936 - 2019) és el divulgador científic més popular a tot el món de parla hispana. En **__0 (exemple)__** i en el seu llibre *El viatge a l'amor* (Destino) explica, per exemple, com els científics que examinen el cervell de **__1__** han descobert la importància dels factors hereditaris i hormonals d'un procés en el fons químic en què manen **__2__** .

Quines han estat les principals aportacions científiques sobre l'amor?

Va ser la primera manifestació en la història de la vida, i es remunta al començament dels organismes unicel·lulars fa més de 3.500 milions d'anys, a **__3__**. L'essència de l'amor no ha canviat des d'aleshores, tan sols l'hem matisada. L'amor ha existit sempre des que la primera cèl·lula ha buscat completar en una altra el que li faltava. **__4__**, la inversió parental o familiar i la sexualitat, tot això afectat per l'entorn en què ens movem.

Hi ha persones més propenses que d'altres a enamorar-se...

__5__, que pot manifestar-se o no en funció de l'entorn, la capacitat d'estimar dependria també d'un factor genètic que es manifestés o no **_6__**. Hi ha persones que no poden enamorar-se, la seva genètica els ho impedeix.

Com distingir l'amor de l'atracció física?

No hi ha distinció possible, des del punt de vista científic. Va ser precisament l'atracció sexual el que va permetre canalitzar el nostre instint primari de buscar el reconeixement i**__7__** .

Científicament, pot afirmar-se que l'espècie humana és monògama? L'amor dura tota la vida?

El que estem descobrint sobre els processos que determinen la conducta dels humans indicaria que els sentiments tendeixen a perdurar un determinat període de temps. És **__8__,** i l'ànsia sobrevinguda de mesurar-lo contínuament, cosa que ens fa caure en la temptació d'intentar definir i separar allò passatger d'allò que és més permanent. Absurd. Durar 20 o 40 anys és el mateix. **__9__** fa adonar-se fàcilment de la naturalesa real del temps.

Hi ha una manera específicament humana d'estimar?

Com va explicar el fundador de la psicologia moderna, William James, l'únic que defineix els humans és **__10__** i de l'amor dels altres. Les últimes investigacions a Harvard estan demostrant, a més, que la millor i única manera d'obtenir la felicitat és buscar **__11__** en lloc de la pròpia.

En què van encertar els romàntics, en vista dels coneixements científics actuals?

Els romàntics es van equivocar en gairebé tot. El seu instint per buscar en la solitud **__12__**, en lloc de buscar la innovació resultant del contacte amb els altres. A l'hora de diferenciar entre un instant i un milió d'anys, ells es van inclinar pel primer quan la ciència continua subratllant la transcendència del segon.

Xavier AYÉN, *La Vanguardia,* 02/04/2013

A. *el seu programa televisiu Redes* **(exemple)**
B. l'instint de fusió de dos organismes per sobreviure
C. és la suma de l'afecció personal
D. la nostra concepció atrabiliària del temps
E. substàncies com l'oxitocina, la testosterona, la dopamina
F. la recerca del reconeixement
G. l'amor de la resta del món
H. segons les circumstàncies
I. l'estampa dels fòssils
J. la inspiració de totes les coses importants
K. la felicitat dels altres
L. persones bojament enamorades
M. igual com hi ha un gen de la depressió

Tasca 2

Llegiu el text següent i marqueu amb una X, al full de respostes, les afirmacions veritables o falses, com a l'exemple.

Exemple:
0. Les principals grans obres narratives del segle XX aparten l'autor dels fets. X F

Dins de la literatura

El més substancial dels principis literaris que fonamenten les grans obres narratives del segle XX és la voluntat d'apartar l'autor dels fets i les circumstàncies que presenta; de donar tota l'autonomia possible a l'artifici verbal que ha de crear en el lector la il·lusió de contemplar per ell mateix un món que no li és explicat sinó mostrat amb totes les seves complicacions. L'exigent persecució d'aquest ideal poètic, construït amb la descripció profunda dels espais, els caràcters i les fluctuacions mentals dels personatges, és el que dona a l'obra de William Faulkner —de qui Ponç Puigdevall admirava fa uns dies, en aquesta mateixa columna, "els esclats visionaris i les percepcions misterioses d'una prosa sinuosa i profundament lírica"— el seu poder d'atracció, i també és el que fa que l'obra de l'escriptor uruguaià Juan Carlos Onetti, creador d'un univers literari regit per lleis físiques semblants a les de Faulkner, s'hagi de considerar una de les més transcendents de la literatura llatinoamericana.

En els contes i les novel·les d'Onetti, com en els de Faulkner i d'altres que han explorat camins similars, l'estranyament del món, el moviment en virtut del qual les coses que passen en la ficció no són referides per l'autor segons una relació lineal de causa i efecte, sinó més aviat impulsades a la manera d'un demiürg que, un cop ha creat el món, es desentén del que hi pugui passar, afecta tots els ressorts que articulen el relat. Actua, en primer terme, en la descripció, que fa presents els objectes com qui, contemplant aïlladament els trets d'un rostre familiar, s'esforça a veure-hi el d'un desconegut; actua en les divisions i les fragmentacions del punt de vista: el que narra pot no saber molt bé de què parla, mentir conscientment, enganyar-se, o perdre's en digressions inútils per a la coherència argumental; actua en la percepció del temps: el passat és present, i el futur inevitable —el destí— governa els designis de les ments que es dispersen en les fantasies de l'odi, la culpa, el desig, el temor.

Ferran TOUTAIN, *Quadern,* 06/2019

13. Un dels principis literaris de la narrativa del segle XX és la voluntat de limitar-se a mostrar el món al lector sense explicar-lo.

14. William Faulkner fou acusat de desmarcar-se dels ideals poètics de l'època.

15. Els principis literaris que fonamenten les grans obres narratives del segle XX són de Juan Carlos Onetti.

16. Per Toutain, els seguidors d'aquest corrent actuen com a ordenadors d'un món de ficció del qual es desvinculen.

17. Els impulsors de l'estructura del relat són la descripció, el punt de vista i el temps narratiu.

18. El passat, el present i el futur es fonen en un destí indefugible.

19. L'odi, la culpa, el desig i el temor són fantasies en les ments governades per un futur indefugible.

Tasca 3

Llegiu el text següent i trieu, per a cada buit, l'opció correcta. Marqueu-la amb una X, al full de respostes, com a l'exemple.

Exemple:
0. a) el rosa b) la negra c) totes dues

X	b	c

El gelat rosa

—Té, ¿quin vols, el groc o _____**0 (exemple)**_____?

Havia comprat dos gelats i els hi oferia, perquè triés, amb ___**20**___ trist. La dona del carretó es guardà els diners que ell li acabava de donar i ja servia altres clients tot cridant: «Al bon gelat!...».

Sempre passava igual: quan s'apropava l'hora de separar-se semblava que li aboquessin ___**21**___ de tristesa al damunt i ja no obria la boca en tota l'estona que els quedava d'estar junts. Al parc, al costat d'ella, amb tota la tarda estesa davant, amb l'esplendor del sol, sota els arbres remorosos, estava alegre, comunicatiu. La banda de música tocava l'obertura de *Lohengrin:* l'havien escoltada religiosament agafats de les mans. Els ànecs i una parella de cignes blancs amb els colls erectes __**22**__ com si fossin de cel·luloide sobre el cristall blau del llac. Els homes, les dones i els infants semblaven figuretes que caminessin i somriguessin mogudes per algun mecanisme preciós dintre un paisatge artificial fet per a homes de debò. Quan el sol declinà s'assegueren en un banc verd a l'ombra humida d'un til·ler, i ell, mig tímid mig emocionat, li donà l'anell de promesos: un brillant petit amb un carbó bastant visible. «Jura'm que no te'l trauràs mai més». Per mirar-se'l, separà els dits, estirà una mica el braç i féu oscil·lar la mà. Pensà amb una ___**23**___ recança en la seva mà d'una estona abans, sense anell, àgil i lliure. Els ulls se li velaren una mica. Havien sortit del parc i caminaven agafats del braç cap a l'entrada del metro.

—Té, pren el rosa.

Ella l'agafà i sentí com una defallença _____**24**_____. Feren uns quants passos. «Rosa, rosa...». Tot d'una s'estremí i una onada de rubor li pujà fins als cabells.

—Ai, el gelat! —L'havia deixat caure expressament per amagar la seva torbació.

—¿Vols que te'n compri un altre?

—No.

«...rosa... rosa... de pressa, que no s'adoni de res... *¿Per què et menges les roses?* Ens casarem. Hauré de cremar les cartes. Totes... la del 15 de febrer, també... Si pogués guardar-la... amb les roses seques... *¿Et menges les roses?* En duia un pom a la mà i ell ___**25**_____ i rèiem i caminàvem. M'agafava per la cintura. Portava el barret decantat, tenia els ulls brillants. Jo menjava una fulla de rosa. *Si sempre menges fulles de rosa et tornaràs rosa.* A la nit vaig somiar que naixia d'un tronc vell arrapat___**26**___ i que m'obria a poc a poc en pètals de sang. M'agafà el braç brutalment: *Llença les roses, llença-les.* Vaig mirar-lo amb els ulls mig closos i anava ___**27**___ la fulla de rosa... Amor meu... Quan vaig pujar l'escala sabia on era, on anava i per què. Un home d'edat va obrir la porta i s'enretirà per deixar-nos passar. No, no feia olor de res, aquella cambra fosca, amb el paravent descolorit i la___**28**_____ esfilagarsada. Sòrdid... i trist. *No tinguis por.* Quan vaig obrir els ulls vaig veure l'americana al respatller de la cadira i la corbata al damunt, verda, amb ratlles vermelles... *Sembla que no es recordi que hem d'enviar les violetes.* La directora del taller em va renyar l'endemà perquè vaig arribar tard... Enfilava les fulles morades en un _____**29**___. Que fort que m'estrenyia! Tenia un blau al braç, i m'havia hagut de posar una brusa ___**30**___ ... *Quan tornaré ens casarem,* deia la primera carta. *¿Encara menges pètals de rosa?* Les hauré de cremar totes i la capsa folrada de cretona... Les hauré de cremar... I aquest anell que em fa mal al dit... Fa dos

anys que no m'escriu, que no en sé res... casat, mort, potser... I si tornessis, tornaria... Aquell matí que plorava, la portera em va pujar la llet: *són coses de la vida... i pots estar ben contenta que no t'hagi deixat un record...* Disset cartes, disset cartes esperades amb deliri, malalta de tant esperar... *¿Per què et menges les roses?*

—¿Què penses? —li preguntà ell mentre baixaven l'escala del metro.

—Jo? No res.

Mercè RODOREDA, *Tots els contes,* Ed. 62,1979

20.	a) aire	b) encast	c) calfred
21.	a) un farciment	b) un morter	c) una galleda
22.	a) lliscaven	b) panteixaven	c) piulaven
23.	a) visible	b) secreta	c) poc dissimulada
24.	a) moixa	b) maula	c) a les cames
25.	a) em besava	b) empallegava	c) em manllevava
26.	a) de goig	b) a la paret	c) Ø
27.	a) esquitxant	b) burxant	c) queixalant
28.	a) paret	b) catifa	c) calaixera
29.	a) farcellet	b) filferro	c) cistell
30.	a) amb mànigues llargues	b) sense mànigues	c) de tirants

Tasca 1. L'atzar

Mireu un vídeo en què el filòsof i pedagog Gregorio Luri ens parla de l'atzar. D'acord amb el que sentireu, marqueu amb una X l'opció adequada, com a l'exemple.

Exemple: 0. Per explicar la naturalesa hi ha _____ possibilitats.

a) tres b) dues c) quatre

X	b	c

1. Per al Doctor Luri, els rellotges representen...
a) el pas del temps.
b) la mecànica.
c) un tipus d'atzar.

2. La mecànica de l'atzar és...
a) un intent estadístic.
b) una quimera.
c) absolutament previsible.

3. El control de l'atzar és...
a) possible gràcies a Sòcrates.
b) del tot impossible.
c) una qüestió de saviesa.

4. L'atzar també s'entén com...
a) allò que s'esdevé inesperadament.
b) l'esdeveniment de Kierkegaard.
c) l'esdevenir.

5. El repte de Kierkegaard consisteix a _____ l'atzar.
a) fer front a
b) defugir
c) acostar-se a

6. La voluntat de controlar la natura és...
a) una constant històrica.
b) un corrent filosòfic.
c) bàsicament un deliri.

7. Per a Nietzsche, la societat del benestar és...
a) atzarosa i còmoda per antonomàsia.
b) falsament còmoda.
c) predictible.

8. L'imprevist té un vessant....
a) derrotista.
b) heroic.
c) poètic.

Tasca 2. El ninot del mercat

Mireu un reportatge en què Dani Cortijo ens parla del Mercat del Ninot de Barcelona. D'acord amb el que sentireu, marqueu amb una X l'opció adequada, com a l'exemple.

Exemple: 0. El ninot original és...

a) en un mercat. ***b) al port de Barcelona.*** ***c) en un museu.***

a	b	X

9. Al segle XIX, al barri del Ninot de Barcelona hi havia...
a) el ninot d'un mico.
b) un mercat municipal.
c) un pas municipal fronterer.

10. Al segle XIX, el barri de les Corts era...
a) independent de Barcelona.
b) un barri molt allunyat del centre.
c) un pont d'enllaç.

11. El "burot" era un impost...
a) per travessar el pont.
b) sobre productes importats.
c) per subornar els guardes.

12. Les botigues de la vora del pont...
a) doblaven els preus.
b) incitaven la picaresca.
c) treien profit del pas.

13. Joan Clapés_____ la filla del propietari d'una botiga.
a) escometia
b) flirtejava amb
c) sortia amb

14. Els botiguers de l'època...
a) no acostumaven a penjar rètols.
b) no eren gaire coneguts.
c) eren analfabets.

15. Joan Clapés va comprar el mascaró de proa...
a) perquè igualment l'havien de llençar.
b) per acontentar la seva xicota.
c) com a insígnia emblemàtica de la botiga.

16. El ninot va ser un referent visual...
a) poc estès.
b) només per a analfabets.
c) reeixit.

17. La zona va créixer comercialment gràcies...
a) al ninot del mercat.
b) al pas fronterer del pont del Mico.
c) a la botiga de Joan Clapés.

Tasca 3. Els romanços

Mireu un reportatge sobre els romanços a les Balears. D'acord amb el que sentireu, marqueu amb una X l'opció adequada, com a l'exemple.

Exemple: 0. La Leonor va aprendre a cantar romanços...

a) jugant amb nines. ***b) a l'escola.*** ***c) d'adolescent.***

a	X	c

18. De petita, la Bàrbara cantava...
- a) tot escombrant un bar.
- b) sobre el billar d'un bar.
- c) amb un micròfon dins un bar.

19. Avui dia els romanços també es coneixen com...
- a) cançó llarga.
- b) cançó antiga
- c) cançó narrativa.

20. Els fets de què tracten els romanços són...
- a) tots reals, però falsables.
- b) tots inventats, però possibles.
- c) alguns reals i d'altres inventats.

21. Les cançons estròfiques es diferencien de les balades perquè...
- a) es basen en dates històriques i en fets.
- b) s'acosten a la realitat fictícia de l'època.
- c) són versemblants i possibles.

22. Un dels romanços de l'època conta la història d'un rei...
- a) sanguinari per amor.
- b) tancat en un castell.
- c) enamorat d'una filla.

23. Els romanços eren importants a l'època perquè...
- a) advertien de perills possibles.
- b) hi havia poca diversió.
- c) feien la feina més passatgera.

24. Segons la musicòloga, els romanços s'aprenien...
- a) xerrant amb la gent gran.
- b) d'àvies i mares.
- c) perquè feien veure la padrina.

25. Els temes dels romanços acostumen a...
- a) incidir en els riscos d'una societat masclista.
- b) representar la maldat dels amos.
- c) potenciar valors culturals feministes.

26. *La presó de Lleida* conta la història...
- a) d'un rei que empresona l'estimat d'una princesa.
- b) d'una princesa que allibera un pres.
- c) d'un pres de qui s'enamora una princesa.

27. La Bàrbara opina que els romanços ...
- a) repetien una tonada de set notes.
- b) emocionaven perquè eren versemblants
- c) lloaven gestes antigues.

28. Els romanços...
- a) han deixat de ser populars.
- b) encara atreuen les generacions joves.
- c) es mantenen a pesar del turisme i els mitjans.

Tasca

Com a cap d'estudis d'un institut de secundària, elabora una síntesi dels dos textos següents sobre la influència de la música i l'art en el desenvolupament cognitiu per adreçar-la al professorat del teu centre.

Per fer-ho:

- **Identifica les idees i la informació essencial d'abdós textos.**
- **Ordena-les per veure'n els punts de coincidència i/o de discrepància.**
- **Finalment, presenta-les amb les teves pròpies paraules, redactant un nou text que sigui coherent.**

Tingues en compte que:

- **Has d'escriure un sol text seguint un ordre lògic, i no escriure dos resums un sota l'altre.**
- **No has d'introduir cap altra idea ni informació que no sigui als textos, ni fer comentaris personals.**
- **Pots reutilitzar les "paraules clau" dels textos, però no frases ni fragments sencers.**

Escriu entre 150 i 200 paraules.

Què li fa l'art al cervell?

Quan defensem que la plàstica i la biologia són igual d'importants a l'escola mai sabem explicar exactament per què. En el seu llibre Neurociència per a educadors, David Bueno ens explica que "Davant d'una imatge que no sabem què és, el cervell li busca una explicació perquè la seva funció és entendre el món, i per això l'art sempre estimula el cervell, perquè vol entendre". Amb la música i l'art el nostre cervell fa gimnàstica i augmenta la plasticitat neuronal, que és la capacitat de fer connexions noves dins del nostre cervell gràcies a les activitats que fem. Una neurona menys o una de més no és important: la vida del cervell és relacional i és el nombre de connexions entre neurones el que marca la diferència. Els nens i nenes no juguen per divertir-se, sinó perquè jugant, aprenen.

Aprendre provoca sensacions de benestar i plaer perquè després, buscant altres explicacions tindràs més elements per trobar respostes. La part interior del cervell és la que genera les emocions, i les que potencien la part més reflexiva són la sorpresa i l'alegria, perquè aquesta ens transmet confiança, que és clau per arriscar-nos a ser creatius i també per aprendre, perquè de fet, "aprenem de qui confiem", diu Bueno. Aquestes dues emocions que ens genera l'art i el joc són les que activen el tàlem, que és on hi ha la motivació i per tant, amb activitats creatives el cervell ens compensa amb emocions alegres i sensacions de plaer. El joc espontani dels infants és intrínsecament creatiu i per això, quan anem creixent, l'art és una manera de seguir establint connexions o dit d'una altra manera, de jugar i sobretot, d'aprendre.

E. GÜELL, *https://www.nuvol.com*, 2021 [Adaptat]

Música i cervell

Definitivament la música forma part de les nostres vides, des de gairebé els mateixos orígens de la nostra espècie, fins i tot des d'abans de néixer. Diversos estudis s'han dedicat a abordar la influència que exerceix la música al ventre matern, partint que el fetus és capaç d'escoltar sons des d'una determinada fase del seu desenvolupament (s'estima que és entre les setmanes 8-12 quan reacciona a sons i vibracions). Tots ells arriben a l'afirmació que es produeixen beneficis a nivell neurològic que són evidents i importants per a les subsegüents fases del desenvolupament cognitiu posteriors al naixement. Aquesta conclusió es basa en l'evidència que la música afavoreix la neurogènesi, és a dir, la generació de noves neurones. Un increment del nombre de neurones facilitarà els processos cognitius de l'individu i l'ajudarà a estar exposat a sofrir en menor risc aquelles malalties associades a la mort neuronal com poden ser per exemple l'Alzheimer.

Resulta essencial que els professionals de l'àmbit educatiu coneguin les diferents etapes del desenvolupament cognitiu dels nens en relació amb la música. En les edats més primerenques la música ha de ser l'eix vertebrador del dia a dia de l'escola, contribuint així l'integral desenvolupament del nen, en funció de la seva edat.

És per això que, des de l'Escola Salut de l'Hospital Sant Joan de Déu, també es recomana reforçar en l'entorn de casa l'estimulació musical de l'infant. Descobrir el potencial de cada nen, per tocar un instrument, cantar en una coral, practicar el ball, etc. si s'estimula des de la més tendra infància, pot ser una activitat factible amb un component d'incalculable valor per a la seva salut cognitiva i emocional.

https://escolasalut.sjdhospitalbarcelona.org, 2024 [Adaptat]